

Manuscripti instar, ad usum Nostrorum tantum

JOACHIMUS SILVA ET CARRASCO, SODALIS MARIANUS

Inter juvenes illos mexicanos strenuo ac praestanti animo praeditos, qui ad Catholicæ Ecclesiæ libertatem defendendam lubentissime pro Christo sanguinem effuderunt in praesenti persecutione religiosa, unus praeclarum locum obtinet quem et propter constantiam in tormentis perpetiendis et mortis singulare genus omnes admirati sunt: Joachimus Silva et Carraseo.

Erat indole benevolus, facie albus, obscuris oculis, fere imberbis, magna vi et animi et corporis: familiam adjuvabat et patris onus adlevabat in administratione fabricæ «Chocolate» quam parentes habebant. Post coetum Congregationis Marianæ in Ecclesia S. Birgittæ in urbe Mexico constitutæ docebat per longum tempus doctrinam christianam pueros.

Facile in eo perspiciebatur magnus animus et ad altiora natus ita ut eum expertus quidam catholicæ causæ propugnator e congressu nostro discederet, eum intuitus stipantibus se sociis: «Juvenis hic, inquit, ad magna praeordinatus est». Cum jam Associationem (A. C. J. M.), cui circa a. 1919 nomen dederat, plane cognosceret, ac ipsius fines intelligeret, magno eam divulgandi studio aestuare cæpit.

Eam inter pueris instituere voluit, nec ante a proposito destitit, quam in Collegio Fratrum Maristarum, ubi notus erat, conditam a se viderit.

Sed non his omnibus erat contentus, capax enim animus maiora semper appetebat. Quam ob rem aliquos ad se iuvenes adtrahere voluit quibus optata consequeretur. Atque ut pericula quæ ex ludicris gymnasiis, alea, saltationibus, ludis atque cursibus oriuntur, cum juvenes affrenate sese his jocis immiscerentur, a se longe repelleret; juvenibus qui jam eum comitabantur, novum consequendi finis modum proposuit: adjuvare videlicet parochos; quem ob finem coetum parochialem inter juvenes ad vitam religiosam fovendam augendamque instituit. Indoles, igitur, impigra Ioachimi, mortificatione et sacrificio decorata, quasi vitalem spiritum tribuit parvo tunc illi Juventutis Catholicæ gregi, qui paulo post coetus «Garcia Moreno» appellatus est. Joachimus

eum intelligeret quantum interesset Juvenum Congregatorum iam inde ab initio in animorum salute cooperare; partem unicuique designavit ubi vere apostolica ministeria pro viribus quisque exerceret. Cum his omnibus nondum contentus esset, posteaquam suo patrimonio quæ necessaria ad hunc coetum judicaret comparavit, aliquid simile in Collegio Patrum Sancti Vincentii a Paulo facere decrevit. Lubenter laboriosi Patres optatibus accesserunt et paulo post singulis diebus Dominicis iuvenes ad triginta numerabamus ex vicinis oppidis quibuscum de nostris rebus facillime agebamus. Jam vero ut juvenes religionis veritatibus bene erudire posset, impense studio apologeticæ vacavit: quod quidem tanta constantia ac tenacitate est amplexus, ut singulis diebus per nonnullas horas in sociologiae studium incumberet; et qui jam per aliquos annos studia non coleret ingenio tamen c'aro et perspicace difficillima quæque tam cito ampletebatur, ut unius horæ studii spatium ei sufficeret ut aliquam thesim sibi propositam et arguere et defendere posset. Unoquoque die cum advesperasceret, sese ad proximam Ecclesiam cum amico horum laborum consorte, conferebat, ibique sacratissimum Virginis Mariæ rosarium ambo recitabant. Hanc quidem devotionis erga Virginem praxim numquam omisit; quinimmo dum per calles et plateas civitatis ambulabat fungendi muneris causa incundissimas has sibi preces absolvebat, idque usque adeo servavit ut ad ipsum patibulum rosarium recitans ascenderet.

Quanti vero orirentur fructus Sodalitati atque Associationi Catholicæ Juventutis Mexicanæ ex iuvenibus quos Joachimus in spiritus artibus erudiit, ex hoc conici potest, quod ille juvenis qui eum in urbem Zamoram comitatus est ut catholicam fidem et propagaret et defenderet, quique paulo post eum illo propter ipsam catholicam fidem est interfectus, ex primis fuerat qui coetui «Garcia Moreno» nomen adscripserant. Nomen illi Emmanuel Melgarejo erat, qui iam inde ab initio amore in Sodalitatem Marianam ceteros antecedeat. Et tanta animi demissione et abnegatione se ad Associa-

tionis munera fungenda tradidit, ut Joachimi perfectissima imago esse videretur.

Privati Joachimi mores.

Joachimus ad sacram communionem quotidie accedebat. Jam a teneris annis in eius animo religiosissimi parentes solida iecerunt fundamenta christianae virtutis, quam postea PP. Societatis Jesu in Collegio Mascaronensi roborarunt. Sodalitatis Marianae sacra insignia Joachimi pectus ornavit. Sodalitas Beatissimae Virginis Guadalupensis in ecclesia Birgittae in Mexicana urbe constituta iure meritoque gloriatur de hoc novo Christi martyre qui tam strenue pro Christi regno meruit.

Singulis quoque annis S. Ignatii spirituales exercitationes obibat; et quotiens eum in sacello ante Sacarium copiosas lacrimas effundentem vidimus! Hominum dicta atque cogitata Joachimus nihili faciebat. Nee rei familiaris iactura quae necessario ob exercitia illi sequebatur poterat eum a proposito deflectere. Et quoniam de constantia qua hominum dicta spernebat sermo incidit, pauca de hac re dicam quo magis ipsius virtus elucescat. Joachinus semper et verbis et factis catholicum se palam et ubique terrarum profitebatur; quin etiam in deliciis illi atque in amore erat mundi fausta conculcare. Prae oculis semper supernaturalia habebat, quibus impulsus illum virtutis gradum acquirere in suo statu conabatur quem Dominus noster a nobis exigit ut praemium aeternum consequamur. Id autem summa cum laetitia faciebat. Quae quidem vera esse, verba ipsa quibus matri valedicebat postremum iter ad catholicam causam defendendam suscepturus declarabunt: «Certe, mater carissima, inquit, melius est antequam triumphum consequamur, pro Christo mori, ne forte postea emolumenta terrena honoresque mundani rectam intentionem labefactare possent». Eadem constantia continuo addidit: «Mater dilecta, Iosepho (fratri cui valedicere non potuit) me eum in caelo spectare dicito». Mundanarum rerum contemptus, caelestium desiderium, humanae impotentiae cognitio: haec fuerunt stimula quae Joachimum ad supremum usque virtutis culmen attulerunt.

Quanti eum pater ipse faceret, quantumque ei crederet, ex ipsius verbis conici potest. Quaerenti ex eo cum iter per exterarum nationes una cum uxore ageret, quam ob causam liberos solos relinquere ausus esset, respondit: «Pro certo habeo maiore nunc illos frui securitate quam si ipse adessem, nam Joachimus quamvis adolescens iam multum abhinc tempus familiae caput dici potest. Hoc me filio Dominus donavit cui et fidere et quamlibet rem commendare possum. Etenim non modo vitii caret, verum a levitate iuvenili atque imprudentia liber est. Fratres aetate maiores illius prudentiam admirantes omnia cum eo communicant, eum omnibus in rebus consulunt, quod et ipse saepenumero facio; illi rem familiarem commisi; ille mercedem operarii tradit; ab illo tandem negotia administrantur».

Tres potissimum virtutes animum Joachimi decorabant, quae quasi illi naturales videbantur: acerrima fides, mira animi fortitudo ad quaecumque toleranda, et tenacissima constantia. Tria facta has virtutes illustrabunt.

Ex primo facto quod narrabo, illa orta est sine dubio animi altitudo qua tantum ille pro catholica causa laboravit. Diebus Dominicis post meridiem Joachimus eiusque socii de more congregabantur, inter quos quidam numerabatur quocum non omnino amicitiae vinculo coniungebatur propter nimiam in dicendo libertatem, quae a consueta illius ceterorumque sociorum moderatione dissentiebat. Joachimus iam illum de modo loquendi temperatiore saltem cum ipse adesset suaviter admonuerat. Sed hac occasione quam dico loquacior adolescens fuisse videtur. Joachimus illum reprehendit, at ille illatam quam putabat iniuriam non ferens, in Joachimum iracundus irruit; Deo tamen permittente in terram cecidit, et brachium quocum amico minabatur impetu fractum est. Haec tam consueta inter iuvenes rixa animi vigorem Joachimi ostendit, qui tanta constantia vitia corrigere conabatur. Hoc factum, ut postea compertum est, studium in Joachimo excitavit iuvenum salutis procurandae, et ad hunc finem tanto conatu coetus, quos paulo ante commemoravi, congregavit.

Altero facto illius virtus clarius elucescit, propterea quod eam periculosissimis temporibus ostenderit. Die, igitur, 8 Februarii anni 1921 ad horam septimam pomeridianam multi iuvenes convenerunt in plateam «Regis Caroli IV» ut hinc praecipuas Mexici calles percurrerent Christi fidei testimonium publicum praebituri, contra illud facinus quod ante aedes R.R. D.D. Archiepiscopi perpetrare adversae partes voluerunt, eum dynamicam explosionem paraverunt, ad Archiepiscopi aedes funditus evertendas. Dum iuvenes sese parabant et vexilla in altum tollebant, coetus perditorum hominum et quidam spiculateurs gubernii catholicos iniuriis verbis affecerunt ita ut nec pudori parentes, in sacra ipsa convicia nefaria evomerent. Patienter iniurias sustinebamus, at fortissima pectora iuvenum fervore aestuabant, et maximo ardore in impudentissimos Christi inimicos irruere desiderabamus; christiana tamen patientia et fides animos cohibebat. Tandem uti par erat cohibitus ignis erupit; qui vero huiusmodi incendio initium fecit, fuit Joachimus noster carissimus. Nam eum obturbationem sacrilegam in Sacratissimam Virginem audisset, sese diu continere non potuit, sed totis viribus exclamavit: «Moriatur Benedictus Iuarez» quae vox non aliter recepta est ac si classica cecinissemus. Joachimo minitantes in nos omnes irruunt, et statim destitutis gladiis et arma in manibus gerentes Joachimum petunt ut eum interficiant. Sed Aloysius frater sese opposuit qui brachiis expansis instar crucis quasi murus Joachimum defendebat paratus ad mortem pro fratre obundam. Multi statim comprehensi; oppressos omnibus vexarunt contumeliis quarum praestat oblivisci; tantum est recordandum Joachimum omnium strenuissimum fuisse. Nos in carcere inclusos saepe saepius exortabatur ut Christi vestigia prementes patienter molestias toleraremus, easque donum existimaremus maximum a Deo nobis largitum. Tantum semel eum ira correptum vidi, et hoc accidit cum quidam ignobilis servus gubernii qui munere «inspector general» fungebatur verba contumeliosa in R.R. D.D. Archiepiscopum protulit. Quo audito, prae pudore, tacitus hanc iniuriam praeterire non potuit, sed gravissimis verbis eum obiurgavit. Quo facto in carcerem iterum mittitur ibique per aliquos

dies retinetur, Hoc exemplum virtutis atque constantiae vere christianae, nostrum animum erga eum amorem confirmavit et corroboravit.

Tertium tandem factum corona fuit tali vita digna, scilicet: martyrium.

Etiam in eo odium capitale contra *Liberalismum*, quasi proprium et singulare animadvertebatur. Non modo id in scholasticis coetibus oppugnabat, sed omnes quicumque illud amplectebantur pro monstris habebat. Ad hoc quod attinet, praeclarum nunc in memoriam venit facinus quod Ioachimus moliebatur cum anniversarium mortis «Benedicti Iuaréz» partium liberalium caput celebrabatur. In huius monstrosi hominis honorem marmoream statuum in media Mexicana urbe eius gregales collocaverant. Mecum, igitur, Ioachimus pridie diei festi, agebat, utrum esset integrum ea nocte aut statuam evertere, aut saltem ipsius caput destruere, ne catholicae fidei hostes de triumpho laetari possent.

Laetitia atque gaudium quibus semper redundabat animus, tranquillam conscientiam, ostendebant. Si his sincerum atque humanum animum addas, causam invenies cur tot ille iuvenum voluntates ad se mirum in modum converterit, et amicitiae vinculo sit complexus. Adeo ab omnibus diligebatur, ut ab amicis appelleretur: «Optimus Ioachimus».

Fortasse hic quaeret quispiam an unquam fuerit Ioachimus illis amoris illecebris irretitus quibus saepe optimi quique iuvenes decipiuntur. Possum id sine ulla dubitatione asseverare: semper his omnibus liber fuit. Propter hanc causam pater eius aiebat Ioachimum filium et iuvenum vitiis, et iuvenili levitate carere.

Etiam inter domesticos apostolus fuit. Semper cum sororibus de necessitate modestiae procurandae in vestitu agebat, et magna virtute ac tenacitate se ad inhonestum morem mulierum in vestiando opponebat. Hac in re, teste matre, etiam atque etiam sororibus acerrime restitit. «Quid iuvat, aiebat, contra indecorum in feminis vestiendi morem in ephemeridibus me scribere, si vos ipsae (sorores alloquebatur) hic, domi, sorores et cognatae, mea verba et scripta contemnitis?».

Ioachimus Guanajuato, Gto, die 15 Nov. 1898 natus litteraria studia persequi noluit ne perversis praeceptorum ideis imbueretur (1).

(1) Patres Joachimi Silva eiusque socii in martyrio, Emmanuel Melgarejo, digni erant filiis. Accepto nuntio mortis horum duorum heroum, pater Joachimi timebat, ne aegre ferret D. Melgarejo nuntium. Secum pendens quo modo eum consolaretur et Joachimum excusaret qui Emmanueli auctor exstiterat itineris quod ad mortem duxit, ingrediebatur D. Melgarejo exclamans: «*Da mihi amplexum quia patres sumus martyrum!*» Certior factus ab amico timoris quo agitatus erat, respondit ei: «*Non est cur angustias habeas, nam felicem me duco eo quod Ecclesiae dedi filium martyrem!*»

Die 4. Aprilis, **Barcinonae** processus de virtutibus eximiae Sodalitatis *Dorotheae Chopitea*, viduae Iosephi de Serra, coeptus est. Excellebat charitate extraordinaria, praesertim erga religiosos et religiosas. Sed etiam notissima C. Immaculae V. et S. Aloisii dictae urbis multa ei debet, v. gr. pulcherrimum altare Cis. (Cf. J. Alegre, S. I., «*Un modelo de Caridad*»; Barcelona 1926).

DE MARTYRIBUS LEGIONENSIBUS

Ex his, qui in acie pro fide catholica mortem appetiverunt, quattuor dumtaxat iuvenes agnoveram. Omnes vero non solum natu illustres, ac moribus christianis clarissimi, verum etiam pii adolescentes. Nullus autem eorum ante oculos obiectus nobilior versabatur, quam defensio Patriae et religionis. Antequam sua corpora ictibus armorum opponerent, Sanctissimum Sacramentum inviserunt et pridie quam supremum diem pro fide obirent, Sacro Eucharistico Pane confortati sunt, et tanta devotione ad sacrum altare accesserunt, ut omnium oculos atque cogitata ob admirationem ad se converterent. Sese paratos ad mortem ob tam iustam sanctamque causam profitebantur, atque iamiam iter suscepturi familiis valedicebant, perinde ac si ad mortem vere accederent; parentes denique in expectata separatione consolabantur. Unus ex his, Nicolaus Navarro, 20 annos natus, sodalis marianus, ab uxore interrogatus cur non doleret separationem uxoris atque filioli carissimi, respondit: «Minime; ante omnia oportet Dei causam defendere. Cum vero filius dilectus ad adolescentiam pervenerit, ei dicito: Pater, fili mi, mortem subiit pro Religione Catholica».

Itaque, rapti et sine iudicio contusi, plumbeae glandis ictibus occisi, vulneribus confossi, atque per terram crudeliter tracti sunt, ut eorum neminem propter squalorem et sordes posses recognoscere. Cum Nicolaus documenta haberet aliqua, quae amicos periculis subiicere possent, et iam milites ea arripere conarentur, magna sollertia ipsa comedit, propterea eum in facie armis et fustibus contundentes maxillas perforaverunt, ita ut magna sanguinis effusio etiam ex oculis sequeretur. Duplici tandem ietu plumbeae glandis Nicolaus iam in terra prostratus atque moriens sic amicos adhortabatur: «Maecte nova virtute, amici, estote strenui; mementote Dei esse defensores». In memoriam eorum revocans coetum pridie habitum, in quo Iesu Christi exemplum ad mortem usque sequi ab ipsis omnibus statutum erat; atque illud mortis gloriosae genus magna alacritate atque laetitia pro Ecclesiae et Mexici pace subeundum dixerat. Tandem aliquando dum inimicis iniurias condonaret Christo Regi aclamans et vulneribus confossus postremum spiritum exhalavit.

Alter vero eorum Iosephus Valencia Gallardo vocatus (1), qui moderator ephemeridis fuerat similis illi vulgo dictae «Desde mi sótano», militibus gubernii multis rationibus atque argumentis comprobavit quam iniuste agerent cum sine iudicio eos ad mortem etiam in patibulo ducerent subeundam. Cui vero, cum adhortaretur amicos ut vitam alacriter cum morte gloriosa commutarent, linguam desecuerunt ac postremo vulneribus occisus est. Valenciae iam nullus alius ex familiaribus supererat nisi matercula admodum aetate pro-

(1) Praeter hos duos congregantistas eodem die interfecti sunt: *Salvator Vargas*, 20 annos natus, secretarius congregationis marianae Legionensis, *Ezechiél Gomez*, 17 annos natus, etiam sodalis *Augustinus Ríos*, 13 annorum, et *Antonius Romero*, 35 an. nat.

vecta, quae non modo tristitia atque moerore affecta est eum videret filium unicum occisum, verum etiam magna animi aequitate et humanae voluntatis cum divina consensione iuxta cadaver filii in terram procidit, simulque gratias amplissimas Deo egit quippe qui filium tam magno animo, tam pio, atque fidei martyrem ei donaverat; tandem vero ob reverentiam in filium eum amplecti non ausa, eius pedes deoseculari cum devotione contenta est (1).

Omnes martyrum familiares magnam cum divina voluntate consensionem experiuntur.

Cum cadavera ex publica platea ubi exposita erant ad circum adducerentur, magna hominum frequentia propter desiderium martyres videndi (ita enim ab omnibus appellantur), prosecuta est. Multi vero gossypios sanguine madefaciebant, eorumque vestes scindebant, eo quod martyres Christi eos sine dubio esse existimarent. Ex his omnibus coniciis quanta frequentia cadavera usque ad sepulcrum celebravit; tanta vero fuit, ut non funebrem sed sollemnem pompam atque triumphalem diceret.

(1) *Notos suos haec mater de morte filii certiores reddidit his verbis*: "Die 3 jan. 1927, juvenis magister Josephus Valencia Gallardo, 17 annos natus, vitam pretiosam dedit ad defendendam religionem suam et patriam. Fuerat praefectus Cis. Marianae et instructor Associationis Juventutis Catholicae Mexicanae. Ad supremum hoc sacrificium sese praeparaverat cum fervore suscipiendo sancta sacramenta.

Mater miscens et uniens sacrificium amoris sui cum illo filii, rogat piam recordationem in orationibus tuis. Leon, 3. I, 1927".

Ultima verba fortissimi athletae fuerant: "*Vivat Christus Rex! Vivat Virgo Guadalupensis!*"

DE CC. (PRAESERTIM VIRGINUM) ARCHIDIOC. FRIBURGENSIS, GERMANIA

Sermonem ante aliquot menses facientes (p. 12) de CC. sacerdotum, pauca etiam diximus de ceteris CC. istius dioeceseos. Iuvabit quaedam accuratiora referre.

En conspectum brevem de omnibus CC. archidioeceseos:

1 C. sacerdotum, quae complectitur sodales	1,300
1 » iuvenum academicorum (1)	1,450
25 » virorum	2,600
37 » iuvenum atque adolescentulorum	2,300
1 » gymnasii alumnorum	30
4 » matronarum	450
417 » virginum	45,025

Omnium ergo sodalium summa: 53,155

CC. virorum, iuvenum, adolescentulorum subsunt gubernio dioeceseo omnium cath. coetuum ad consociandos iuvenes adolescentulosque institutorum. CC. autem vir-

ginum maximam formant partem unionis dioeceseanae, quae cath. virginum coetus archidioeceseos Friburgensis complectuntur.

Unio vero totius dioeceseos, ad quam CC. virginum pertinent, hoc tempore divisa est in 37 uniones decanatus, quae semper a praesidibus totius decanatus diriguntur. Qui praesides omni anno semel saltem ad consilium conveniunt. Haec autem consilia plerumque diversis archidioeceseos locis habentur.

Ut sodales unionis ad efficaces in honorem B. M. V. celebritates se consociarent atque studio summae et generosissimae rei arderent, necnon ut ii, qui sodales non essent, quantus motus Marialis, quantaque norma eius esset, intellegent, omni anno complures sodalium conventus habiti sunt. Ex. gr. a. 1925 in 3 urbibus conveniant 9000, a. 1926 in 4 urbibus 10.000 sodales.

Praeter hos conventus, qui a directoribus unionis dioeceseos comparantur et magis magisque omnes uniones districtus complectuntur, in singulis quoque unionibus districtus conventus districtus comparantur, sive ut tractent praesides rerum CC. consilia, sive ut eae, quae CC.ibus praesunt, res conferant, sive ut sodales, quae ad unionem pertinent, se congregent.

Unionis moderatores, ut et praesides et eae, quae in magistratu sunt, in explendis negotiis bene edoceantur atque promoveantur, rem esse summi momenti putant. Ut vero prudenter laboretur in CC., oportet noverint atque perspiciant praesertim praesides suarum sodalium animos et sciant, quomodo res earum se habeant. Quapropter, ut praesides melius intelligant, qui haec adipiscantur, 27-29. Sept. anni elapsi instructio habita est, qua a praeside methodum in cura animarum adolescentularum adhibendam docebantur. Haec autem instructio, ad quam 131 praesides convenerunt, omnium cum laudibus peracta est.

Sub finem mensis Augusti anni currentis instructio huius generis dabitur iis, quae CC. districtus praesunt et a quibus CC. iuvantur in prosecutione eorum, quae sibi proponebant, atque nonnullis praefectis ex omni districtus unione delectis.

Quam ad instructionem ca. 120-140 sodales adfore dicuntur.

Pro CC. bus virginum archidioeceseos Friburgensis propria ab anno 1916 ephemeris editur: «*Maria und Martha*», cui 82.000 sodales subscribunt.

Sodales *studiosi* (High School) **St. Louis, Mo., America**, anno elapso suo exemplo multos alios socios ad communionem cotidianam adduxerunt; 15 sodales per totum annum catechistas agunt; alii varia oblectamenta praebent orphanis. Sodales collegerunt per varias urbis scholas nomina pro pacto aloisiano. Totus tumultus turbae in viis per aliquot tempus cessavit, quando aliquot millia studiosorum et studiosarum simul, pie et devote, mirantibus spectatoribus, ad ecclesiam accesserunt, ubi pactum aloisianum solemniter renovarunt.

(1) Id est, C. et theologorum et aliorum studiosorum "universitatis". In convictu theologico degunt 120 sodales; Friburgi, praeter hos, sunt 340 alii Sodales; sunt denique ca. 900 sodales, qui per aliquot tempus Friburgi studiis vacabant, ibique Ci. adhaerebant, nunc vero ad alias "universitates" perrexerunt.

Sodales Cis. *virginum* ad eccl. S. Annae, **Buffalo**, sponte pactum et promissionem inierunt stricte servandi modestiam christianam *in vestitu* iuxta vota S. Pontificis. Utinam ubique idem fieret!

CONGREGATIONES M. QUAE A NOSTRIS DIRIGUNTUR

PROVINCIA	Puerorum	Iuvenum	Virorum	Iuvenum et Virorum	Puellarum	Virginum	Matronarum	Virginum et Matronarum	Universim
Angliae	36		36		17	35	15	24	163
Aragoniae	24	47	21		14	12	15		133
Argentino-Chilensis	12	18	11		5	15	9		70
Austriae	15	28	28		13	37	16		37
Baetica	12	12	30		1	8	34		97
Belgica	29	39	41	3	26	21	27	13	199
Brasiliae Centralis (V. P.)	3	3				7			13
Brasiliae Meridionalis (V. P.)		15	4		1	12	1	1	34
Californiae	13	11	9		12	8	17		70
Campaniae	15	9	2		8	4	6		44
Canadae Inferioris	7	8	3		5	6	3		32
Canadae Superioris (V. P.)		4	2			5			11
Castellana	12	11	2			11			36
Cechoslovaca	4	17	15		6	17	11		70
Columbiana	8	3	4		6	6	6		33
Franciae	18	19	3		6	9	8		63
Germaniae Inferioris		11	12		1	9	2		35
Germaniae Superioris	7	4	7		1	8	1		28
Hiberniae	9	3	7		2	6	4		31
Hungariae	6	7	9		2	5	9		38
Iugoslaviae (V. P.)	2	18	10		3	2	9		44
Legionensis	20	33	20		44		34		151
Lugdunensis	11	33	25			24	46		139
Lusitana	18	6	1		3	3	3		34
Marylandiae-Neo. Ebor.	17	34	32		17	31	29		160
Mexicana									
Missouriana	34	37	31		25	29	41		197
Neapolitana	2	13	1				3		19
Neerlandica	5	20	18		15	8	6		72
Neo-Aurelianensis	5	6	6		9	16	10		52
Novae-Angliae	5	8	3		2	2	3		23
Poloniae Mai. et Maz.	1	6	4		1	8	8		28
Poloniae Minoris	2	8	14		10	17	22		73
Romana	1	11	7			12	4		35
Sicula	5	5	2		1	12	5		30
Taurinensis			9			3			12
Toletana	12	11	5			10	4		42
Tolosana	23	24	30		16	18	45		156
Veneta		15	6		15		1		37
	393	557	460	3	287	436	447	38	2621

De titulis et generibus personarum CC.

Primam Primariam conditam esse sub invocatione B. M. V. Annunciatae, omnibus notum est; minus forte, patronos eius secundarios esse Principes Apostolorum. In adoptione tituli Annunciatae usque ad initium anni 1913 Pr. Primariam 1540 (usque ad 1. I. 1927 vero 2,084) CC. sequebantur; paucissimae elegerunt SS. Petrum et Paulum ut patronos secundarios. Inter hos patronos primatum longe obtinet S. Aloysius qui in 8,875 CC. colitur. Sequitur S. Ioseph, quem 4841 CC., venerantur. Inter Sanctas primo loco nominanda est S. Agnes cui 2075 CC., dein S. Anna cui 800 CC. usque ad 1. I. 1913 se devoverunt.

Usque ad annum supra memoratum in tabulis aggregationis apparent 42 Sancti vel Beati tamquam «patroni secundarii ordinarii», et 504 «extraordinarii».

Assumptionem B. M. V. ut titulum principale adoptabant 3625 CC., Immaculatam Conceptionem vero 32,184 CC!

Aequae ac quoad patronos secundarios, ita etiam quoad «genera personarum extraordinaria», ut in supramemoratis tabulis vocantur, magna varietas apparet. Aliquas CC. nominatim adducere liceat. Cum constituebant: acolythi pueri; alumnae et moniales; artifices adolescentes infimae sortis homines (anno 1660); convalescentes; custodes civitatis; equites; feminae et pueri; feminae, nigri et viri; ferreae viae operarii; fratres poenitentes; iuniores surdi et muti; iuvenes nautae; iuvenes utriusque sexus et mulieres; iuvenes, viri, virgines et mulieres; matres, virgines et puellae; moniales et poenitentes; mulieres nigrae; mulieres, pueri, puellae et viri; mulieres, sacerdotes, eives; mulieres, virgines, puellae, viri et pueri; navicularii; nigratae puellae; paggi; pauperes; pauperes portatores (1701); pauperes rustici; peigneuses; piscatores; poenitentes, puellae et pueri; puellae agricolae; puellae et viri; puellae, iuvenes et viri; ruricolae; sacrae virgines maioris Begginaggi; seniores; surdae et mutae puellae; surdae-mutae matrones; ursulinae; utriusque sexus nigratae; vinitores; viri vulgo del Pio Monte dei Morti.

Ita arborem Congregationis in multos, hinc inde revera «extraordinarios» ramos diffundi videmus.

QUID C. C. MAXIME SIT NECESSARIUM.

D. Carolus Echeverria Reyes, sodalis C. dominorum in urbe Santiago de Chile, ad festa jubilaei Aloisiani Romae degens, ad P. Directorem suum inter alia haec ex colloquiis cum A. R. P. N. et R. P. Barrachina, Assist. Hispaniae retulit:

«Paternitas Sua... insistebat multum in eo quod perfectio individualis motivum et finis est sodalis, labor apostolatus, medium activitatis eam (Cem) diffundendi, formando selectos nucleos qui quasi fermentum sint secundum quod associatio condenda fingatur et instruat. Magni momenti fecit (A. R. P. N.) CC. studiorum «liceorum» et «universitatum» nec non opera-

riorum; et mihi ut rem fundamentalem et formam principalem manifestavit submissionem CC.um sub auctoritate Episcoporum suorum. Et insistebat in hoc momento quam maxime».

R. P. Barrachina abundavit in dando momento CC. bus maximo, itemque foederationi, ut praeparetur quod vocari potest frons unicus catholicus. Insistebat multum in independentia CC. um, et quod Generali Societatis solummodo incumbit aggregatio ad Primam Primariam... exceptis CC. fundatis ad domus Societatis».

(Cf. «Efemerides Marianas», Santiago de Chile, 1927, p. 70-71).

Ipse A. R. P. N. de his colloquiis cum D. Echeverria dictae Ci scribens inter alia haec asserit:

«CC. marianae, conditae et directae secundum spiritum suum genuinum pietatis, apostolatus, filialis et constantis reverentiae erga auctoritates ecclesiasticas... erant semper et hodie quoque etiam sunt medium maximum ponderis infundendi animis pietatem solidam et activam, perfectionando et sanctificando individua, ea excitando ut omni quo fieri poterit ope profectum aliorum, et dilatationem et firmitatem veri regni Christi in omni ambitu in quem activitas membrorum sese extendere potest. Quod si affirmari potest de singulis CC. bus, quid non poterunt praestare Federationes nationales et multo magis internationales, quarum influxus sese extendere potest in campum actionis dilatissimae cuiusque vis inexpugnabilis existat mediante unionis firmatae et efficaciae huius magni exercitus?».

(Ibid., Abril, p. 79).

De Excitandis Juvandisque Vocationibus ad Societatem in Sodalibus

Hac de re die 8 XII. 1911 P. Wernz ad Provinciales Italiae scribens, dicit:

«Sed omnibus (aliis mediis et operibus) antecellit Mariana Congregatio nostrorum alumnorum et externorum. Si enim haec pie, solerter, constanter dirigatur juxta eius regulas... Deipara Virgo non omittet, ut semper antea fecit, ad suam Filii sui Societatem ingenuos adolescentes mittere».

(Cf. Acta Romana S. I. anno 1911, p. 140).

Idem P. Generalis die 9 januarii 1912 inculcavit «curam vocationum ad Societatem, per invitationem ad altiora et ad virtutes praestantiores colendas, praesertim in Congregationibus Marianis proponendam...» (l. c., anno 1912, p. 65).

Die 15. VIII. 1919, A. R. P. N. quoque declaravit: «Non minoris efficaciae erit actio directorum CC. um qui officium muneris sui intelligunt. Sodalitates B. V. ager fertilis sunt unde vocationes ut ita dicam spontaneae exerescent. Quando vero terra haec sterilis manet, nonne saepissime id ex defectibus agricolae accidit?» (l. c., a. 1919, p. 141).

Haec sancta consilia non semper executioni mandari videntur quod apparet v. g. ex assertione pristini cuiusdam Provincialis qui ante paucos menses scripsit, se quidem circiter 300 adolescentes in Societatem admisisse quin unquam audisset aliquid de vocationibus in CC. marianis excitatis! Alibi vero ex CC. multi nomen Societati dant. Sunt CC. quae propriis sectionibus ad excitandas fovendasque vocationes — utique non ad solam Societatem — gaudent non pari cum fructu.

EPHEMERIDES NN. AD CONGREGATIONES MM. FOVENDAS.

PROVINCIA	NOMEN PERIODICI	Num. subscr.	NOMEN ET INSCRIPTIO EDITORIS	NOMEN ET INSCRIPTIO BIBLIOPOLAE
Aragoniae	Iuventus		P. Emmanuel M. Verges, Palau 3, Barcelona, Hispania.	Atenas A. G., Provenza 157, Barcelona.
Argentino Chilensis	Efemerides Marianas.	2000	P. Joseph F. Correa, Casilla 597, Santiago, Chile.	La Ilustración, Santo Domingo 863, Santiago, Chile.
Austriae	1. Fahne Mariens.	19000	P. Ios. Finster, Wien (XI), Canisiusgasse 16.	Verlag der Fahne Mariens, Wien IX, Lustkandlgasse 41.
	2. Mariengarten.	23750	Idem	Ibidem.
	3. Präses-Korrespond.	2750	P. Georg Harrasser, Innsbruck, Canisianum.	Ibidem.
	4. Unsere Fahne.	6000	P. Ignaz Mühlleitner, Wien (IX), Canisiusg. 16.	Ibidem.
Belgica	1. Sedes Sapientiae.	1025	P. Ioseph. Rutten, Brugge, Korte Winkel 10.	
	2. Le Guide des CC. MM.		P. Ioseph Rutten, Bruges, 10 Rue de l'Equerre.	Impr. Veritas, Gand.
	3. Nishkalank.	2200	P. Ansharius Sevrin, Manresa House, Ranchi, India.	C. O. Press, 3 Portuguese Church Str. Calcutta.
	4. Ianua Coeli.	350	P. Ferd. Van-Bastelaer, Liège, Rue Saint-Gilles, 92.	Editor
Brasiliae Cent. (V.P.)	Estrella do Mar.	1300	P. Amandus Lochu, Rio de Janeiro, rua S. Clemente 226	Coll. S. Ignatio, Rio de Janeiro. r. Sao Clemente 226
Campaniae	Cahiers Notre-Dame.	700	P. Henry Baron, Strasbourg, Rue des Pucelles 8, Gallia.	Hirt, Reims, Rue des Missions 33.
Cechoslovaca (V.P.)	1. Ve službách Královny.	6600	P. Vladimír Dreiseitel, Praha II Fečna 2.	Venceslaus Kotrba, Praha II Pštrosova 200.
	2. Družinka	2300	Idem	Ibidem.
	3. Mariánska kongregácia	1200	P. Coloman Grieger, Trnava, Stefánikova ul. 4.	Posol. Božsk. Srdca Trnava na Slovensku, Cechoslov. ku.
Germaniae Inf. . .	Heerbann Mariens.	16500	P. Jakob Nötges, Emmerich, Bonifatiushaus.	Geschäftsstelle, Bonn Hofgartenstr 9.
Hiberniae,	1. Madonna.	44500	P. Ios. McDonnell, Dublin, Belvedere College.	Irish Messenger Office, Dublin.
	2. Madonna.	25000	P. Michael Watson, Melbourne, SS. Patrick's College.	I. R. Stevens, Knox Place. Melbourne, Australia.
Hungariae	Mária-kongrégáció.	8000	P. Adalbert Bangha, Budapest (VIII), Mária utca 25.	Centrum congregat. Budapest VIII, Horanszky utca 18 sz.
Jugoslaviae (V. P.)	Vjesnik Marijinik Kongregacija.	2500	P. Ios. Müller, Zagreb (I), Palmotičeva ul. 33.	Typographia, Zagreb (I) Palmotičeva ul. 33.
Lusitana.	1. Legionario de Maria.	200	P. Const. Tribut, Belem do Pará, Avenida S. Ieronimo, n. 7 (Brasilia).	Ipse editor.
	2. Mensageiro de Maria.	1370	P. Rodolphus Sarreira, Colegio del Pasaje, La Guardia (Pontevedra) Hispania.	Antonio G. Pereira, Tuy = S. Telmo, 21 (Pontevedra) Hispania.
Missouriana . . .	The Queen's Work.	14000	P. Daniel A. Lord, St. Louis, Mo., 4970 Oakland Blvd.	The Queen's Work, 626 North Vandeventer Ave, St. Louis, Missouri, U. S. A.
Neerlandica . . .	1. Directeurentijdschrift.	525	P. Iac. Mulder, Vught (N. B.).	Ipse editor.
	2. Ave Maria.	13600	Idem	Idem
	3. Omhoog.	7000	Idem	Idem
Poloniae Minoris .	Sodalis Marianus.	3500	P. Stan. Bednarski, Kraków, Kopernicka 26.	Drukarnia Przegl. Powsz., Krakow, Kopeinicka 26.
Romana	Stella Matutina.	600	P. Carlo Miccinelli, Roma (19), Via del Seminario 120.	Deposito libri Univ. Gregor., Roma, V. del Seminario 120.
Toletana	Estrella del Mar.	2000	P. Io. A. Dominguez, Madrid, Zorilla 1, Hispania.	Editorial Voluntad, Madrid, Alcalá 28.
Tolosana	The Morning Star.	3000	P. S. Lacombe, Trichinopoly. St. Joseph's College, India.	St. Joseph's School - Press Trichinopoly.

SOCIETAS JESU ET C. MARIANA

INITIO A. 1927.

De relationibus inter Societatem et C. ante aliquot hebdomadas pauca theoretice magis disseruimus. Nihil diximus de agmine candidatorum quos C. misit Societati, nihil de egregiis directoribus quibus Societas donavit Congregationem. Videamus quot saltem initio huius anni 1927 Patres nostri occupati erant in dirigendis CC. edendisque periodicis pro sodalibus.

Imprimuntur omnia, sicuti ex singulis provinciis nuntios accepimus; pro paucis provinciis ex quibus nulum responsum obtinere potuimus, quae ex catalogis prov. hauriri potuerunt, addita sunt.

Folia periodica illa 30 tantum adducimus quae vere Societatis sunt et non solum hinc inde, per transennam, obiter et perpauca de re C. agunt et nominatenus tantum ephemerides sodalium vocantur; neque folia simpliciter mariana vel nuntios collegiorum; sed illa solummodo quibus is primarius vel unicus finis est, ut res sodalitatum B. M. Virginis omni ope promoveatur et ut congreganistae magis magisque educantur ad perfectionem et apostolatam prout a C. requiritur. Cetera quoque folia certe quadantenus feliciter iuvant nos et libenter editoribus gratias dicimus.

Gratum et iucundum est discere ex illis 30 periodicis dexteritatem, zelum, amorem quo editores sese impendunt in augendo et spiritu et numero sodalium, vel in instruendis ipsis directoribus quibus amplam materiam exhortationum in C. faciendarum praebent, ut v. g. *Directeurentijdschrift* et *Präsides-Korrespondenz*. Aliqua periodica vix aliquando piam narratiunculam marianam lectoribus proponunt; unum aliudve folium e contra magnam partem narrationibus piis (pro mulieribus) praebet, ita lectores et lectrices alliciendo et lente ad altiora ducendo. Adest folium quo imprimis magnum numerum lectriceum, aliud quo selectos viros editor attingere videtur. Pauca 4, alia 16, 32... paginarum constant pleraque eduntur unoquoque mense, aliqua rarius; fere omnia magis minusve pulchris imaginibus illustrata, inter quae eminet *Estrella del Mar*, alia sine imaginibus. Sunt in quibus fortiter urgetur apostolatus a sodalibus exercendus, alia, valde pauca, minus insistunt.

Ita maxima varietas apparet, pro circumstantiis terrarum et sodalium. Omnibus vero omnino lectoribus verus et filialis amor Matris Dei inculcatur.

Ex his 30 foliis media fere pars, 14, quibus circiter 100.000 sodales subscribunt, in Assistentia Germaniae eduntur. Duo, sc. *Ianua coeli* et *Unsere Fahne*, lectores habent solummodo sodales qui studiis operam dant. Maximo numero subscriptorum *Madonna* (Hiberniae) gaudet. Omnium horum 30 foliorum plus quam 217.000 subscriptorum habemus.

Ex prima tabula apparet numerum CC. virorum esse 1413, feminarum 1208 quae a Nostris diriguntur. Nemo mirabitur defectum «statisticae» prov. Mexicanae, neque parvum numerum CC. aliquarum provinciarum plus minusve in terris suis prohibitarum. Attamen id quoque negari non poterit amplum re-

manere nobis campum propagandae C. marianae, inter sexum virilem praesertim. Scholarum satis multos CC. habemus; sed paucas «postscholares», quod valde dolendum est. Facilior utique est labor in CC. pii feminei sexus vel etiam cum sodalibus collegiorum nostrorum; sed multo maioris momenti profectus spiritalis et apostolatus scholarum ex scholis publicis, juvenum et virorum. Quapropter iterum iterumque Patres Nostri Generales intime has CC. virorum commendabant.

De Martyribus Guadalaxarae in Mexico mense aprili anni 1927 interfectis.

Guadalaxarae, 10 aprilis 1927.

Kalendis mensis huius dilabentis mane ante lucem magno vis apparatu tenuis domus oppugnata est ubi Anacletus González Flores una cum tribus fratribus Vargas González delitescebat, quorum ille Praeses erat coetus «La Unión Popular», («Unio Popularis»), advocatus, praeclarus longe orator, fortissimus Christi partium propugnator; ii vero digni eodem discipuli eiusdemque indefessi socii. Effugere nequiverunt, exercitus enim qui eos captum convenerat totam domorum insulam circumclusit atque etiam tecta superavit. Cum igitur minime secundum sibi exitum exspectarent, processit Anacletus, et Christi vestigia persequens dixit: «Si me quaeritis, sinite hos abire». Nec vero sic: cunctos enim attulerunt in militum sedem «El Cuartel Colorado Grande», («Magnum Rubrum Castrum»), Coliseum nostrum hodiernum. Simul alia in domo iuvenis, cui nomen Aloisius Padilla, apprehenditur, et in eandem sedem incitur. Quinque ergo ibi convenerunt. Toto mane impransi hora decimaquarta illius diei, feriae sextae in mense primae, crudele martyrium subire coacti sunt. Anacletus e pollicibus suspensus, virgis caeditur, ictibus caesim in pedes inflictis afficitur; cui cruciatui eo fine subicitur, ut locum resignet quo Archiepiscopus noster latitat, aliaque multa quae effligitabant, revelaret; omnia vero sustulit eo animo ac virtute quae martyres decet, ea demum fortitudine qua a Domino est roboratus. Obsecrabat ille ut morte prius socii sui mulctarentur, illud fortasse timens, ne hi eiusdem cruciatum conspicientes, animo deficerent, et ut eos incitaret ad mortem pro Christo subeundam, vel forsitan ut calicem usque ad imum biberet; carnifices vero nimime annuerunt, caedemque ab eo incepterunt, quin tamen ipse desisteret ab hortando animosque sociorum incitando ad usque extremum spiritum. Sic tandem confossus est; reliqui autem sclopeti ictu mortem subierunt.

Quod ad Vargas González adolescentes attinet, quamvis tres fratres simul sunt apprehensi: Georgius, Raimundus (2) et Florentinus, hic tamen non interfectus, sed seiunctus est; testis tamen ocularis caeterorum martyrii exstitit, eique multa de eo singularia tribuenda.

(1) Sodales Mariani erant: Anacletus González Flores, Ezechiel Huerta, Salvator Huerta, Aloisius Padilla, Raimundus Vargas Gonzalez, Georgius Vargas Gonzalez.

(2) Ambo vix viginti annos nati. Raimundus operam dabat studio medicinae, Georgius Padilla quoque studiosus; Salvator Huerta magister mechanicae artis.

Tempore quo cadavera sunt deducta, ipse liber exiit; ne vero exinde putes se ignave a fide recessisse, minime gentium; sed sic Deus voluit, et ipsum et parentes poenitet Dominum non se selegisse; mater enim ipsum ingredientem domum una cum fratrum spoliis prospiciens, dixit: "Heu filiole! quam paene corona cinctus, nec vero eam es nactus. Nunc teneris rectius vivere ut eam merearis". Quotquot patri miserationem exhibent, hoc illis responsum: "Non ita, non solari, sed gratulari potius debetis quia talis mihi immeritus honor conceditur, ut duos filios martyres in caelis habeam". Ego sicuti plurimi ivi eorum cadavera visum, quae propinquis sunt tradita post unam horam haud secus a facinore patrato. Fere erant iuxtapositae duorum fratrum ferales thecae at quae aequales; quibus dactylica palma diagonali modo atque corona albis rubrisque rosis confecta erat superposita. Vultus palam apparebant; vestitus vero sanguine ad usque fasciolam collarem madefactus.

Anacletus ridebat; manifeste duo dentium ordines conspiciebantur, non veluti arrideret, sed ut si coram laetique rideret; oculi aperti; totum denique os placidam hilaritatem expromebat, ita ut si quis eum videret nequaquam pro illo tristitia afficeretur; securitatem enim prae se ferebat se iam immenso divinae misericordiae amplexu submersum esse. Sit Deus in Angelis atque Sanctis benedictus! Omnes eius corpori reliquias applicabant, mercedesque ipsius interventu poscebant: vestis etiam cruentata in minutas partes est divisa, quarum duas parvas equidem acquisivi. Corpus adhuc domum ingrediens sanguine manabat, quo tres gossypii librae imbui potuerunt.

Fugerat me tibi dicere se paulo ante martyrium incoeptum ad suos socios carnificesque eo numine et eloquentia locutum esse, ut milites commoverentur et ab internecione omnino desisterent; quapropter necesse fuit ut facinus patraretur alterum militum manipulum extrahere; quorum iam dux eloquendi veniam martyri negavit, neque hic illud facere conatus est. Inter ea quae dixit, haec verba feruntur: "Post aliquot momenta temporis Regina coeli nos amplectabitur".

Iuvenem uxorem Anacletus reliquit, duosque filiolos, quorum alterum tres natum annos, alterum vero unde vicesimum agentem mensem. Eorum haereditatem nullam aliam esse putes nisi gloriosum nomen heroumque sanguinem per venas suas percurrentem. Maiorem vidi ad paternum cadaver accedentem et avunculam precantem ut ulnis se ad id osculandum sufferret, nam prae circumspicientium multitudine hoc facere integrum puero non erat. Hic cum a quodam interrogaretur quid patri accidisset, respondit: "Nequam homines eum necaverunt, quia multum Puerum Iesum amabat".

Quintadecima hora cum dimidio secundae diei mensis Anacleti funus celebrandum erat; atque, cum longum mane tempus ad venerandum eius cadaver fuissem, domum veni ut rebus meis expeditis funebri pompae interesssem. Ingens populi frequentia difficilis fuit descriptu, necnon et ordo, moderatio, et dolor qui in omnium oribus apparebat. Martyris amici et asseclae eius corpus ad usque sepulcrum humeris advexerunt. Nulla in comitatu rheda, cum opifices floreas coronas manibus portarent. Aliquantulum corpus ianuae limine constitit, dum opifex quidam elata voce consuetam ter deprecationem

recitavit: "Ut inimicos Sanctae Ecclesiae humiliare digneris". "Te rogamus, audi nos", respondit populus qui denso numero tres viae sectiones replebat. "Regina Martyrum". "Ora pro nobis et pro La Unión Popular". Continuo coemeterium petimus, atque ita ex omnibus vis affluente concursu comitatus accrescit, ut ultra fieri videatur non posse. Posteaquam in coemeterium perventum erat, duo iuvenes et unus opifex orationes fecerunt, quarum in fine Christum Regem Christique Martyres summis acclamationibus, multitudine respondente, extulerunt. Triumphum potius illud quam funus dixeris.

Aloisii Padilla iuvenumque Vargas González corpora non nisi hora decimaseptima in coemeterium sunt conducta, nam horum pater e Colima se recepturus ad id temporis expectabatur. Ingens quoque comitantium fuit multitudo. Nos in coemeterio funebris pompae adventui praestolati sumus. Omnium ordinum cives illuc accurrerunt. Populus plenus aderat.

Oratorum duo qui Anacleti laudes praedicarunt paulo postquam e coemeterio exierant apprehensi sunt et sclopetis morte mulctati. Alter est ignoratus; forsitan latet. Eodem vespere Dominos Ezechielem et Salvatorem Huerta Gubernii asseclae apprehenderunt, eos cogentes ut locum indicarent quo duo sacerdotes, ipsorum fratres, versarentur. Quod, ut facile est intelligere, facere abnuentes, secunda hora inferioris diei eodem modo interfecerunt et continuo sepelierunt; cuius facti non aliud martyrum familiaribus miserunt nuntium, quam funeris schedulas. Ezechielis undecimo manent filii; Salvatoris decem.

Cotidie sunt qui sclopetis necentur; multis vero in custodiis servatis eadem manet poena. Matronae et virgines magno coetu cotidie in "Inspección de Policía" ("Civilium Excubiarum Centralem Officinam") afferuntur. Domus absque intermissione Gubernii asseclae perscrutantur, et omnes illius incolas in quo sacerdos reperiatur, occidere minitantur.

Patris Hermenegildi Lara meministi? Suorum studiorum metam attingit, a Domino martyrii corona ornatus; etenim eius corpus plumbeis pilis transfossum est inventum. Eandem fortunam aliqui suorum fratrum sunt assecuti.

Perpetuus denique impendit timor. Deum deprecare ut boni christiani vivere et mori valeamus.

Ex urbe Buffalo, N. Y., S. U. A., scribitur:

"Semper putavi Sodalitates debere inspirare reliquas organizationes in parochia et quodammodo esse cor totius parochiae. Quare omnes sodalitates sunt adiumentum parochi. Mulieres anno praeterito inceperunt opus quod maxime contribuit ad frequentem communionem puerorum et puellarum in schola parochiali. Quotidie praeparant ientaculum pro iis qui sacram communionem accipiunt, quia tempus inter missam et scholam non sufficit pro eis ut domum eant et nutrimentum recipiant. Ientaculum gratis offertur et sine ullis expensis a parte parochiae. Sodalitates puellarum et virginum vestimenta colligunt et distribuunt pro missionibus externis et in regionibus missionum externarum in Iaponia, China, Africa, etc., missionarios variis modis adiuvant.

Sodalitas virorum curam agit Societatis S. ti Vincentii de Paulo, Coetus operariorum (Arbeiterverein) Societatis SS. mi Nominis et aliarum associationum."

De pessimis spectaculis, ludis, modis

Bellum continuum a non paucis annis contra omnem exaggerationem et malitiam modernam saltationum, modorum, ludorum scenarum et gymnasticorum, verbo, contra omnem immundum spiritum cum magna dextertate gerunt duo periodica sodalium Viennae in Austria a Nostri edita, sc. *Fahne Mariens* (= Vexillum Mariae) et *Mariengarten* (= Hortus Marianus). Illud ultima v. g. editione mensis iulii agit de impudica mulierum vestitione se ratione, de communibus excursionibus iuventutis utriusque sexus, de « cultura corporis » modernorum ethnica. Alio articulo breviter referuntur tentamina factaque contra immoralitatem publicam; mulier quaedam sodalis normas sororibus suis indicat quas sequi debeant respectu modae.

Re hoc modo semper semperque undequaque illustrata: theoretice, practice, exemplis, narrationibus, idque a plurimis bonis scriptoribus, successus certe non deerit!

Bono cum fructu v. g. CC. *Oenipotani* (Innsbruck) secundum haec principia laborant. Consilium 20 virorum et feminarum tum apud gubernium tum apud cives privatos damna morum auferre vel evitare potuit. Adde quod hae CC. federatae strenuae se dant operibus caritatis in nosocomiis, visitandis pauperibus, sustentandis adolescentibus clericis egentibus; quod praesertim 200 sodales studiosi gymnasii collegis suis optimo exemplo praelescent, similiter sodales academici alique: facile intelligitur vis et pondus huiusmodi federationis in istis rebus « publicae moralitatis ».

P. PETRUS BRUCKER,

PROMOTOR CC.^{UM}

Die 31 maii hora 6 a. m., dum alii PP. missam dicebant in honorem Mariae mediatrix omnium gratiarum, in collegio *Enghien* (in Belgio) ad meliorem vitam vocatus est **P. Petrus Brucker**, optime in Gallia de congregationibus et congregantibus meritis.

Natus in Alsatia, ex congregationibus a pluribus saeculis ibi florentibus, magnam ideam de sodalitatibus hauserat et in dirigendis alumnis magno cum fructu studium adhibebat.

Quae longa experientia didicerat, anno 1905 collegit in libellum cui titulus "*Petit livre des congregations de la Ste Vierge dans les collèges*", quem libellum in proximo decennio ter in lucem edidit. Anno 1909 alium publici iuris fecit: "*Le congrégations mariales comme moyen d'action religieuse et sociale*", ubi exponit quidnam congregatio sit, velit, quibusque mediis, utatur, quod quantumque in pluribus Europae terris saeculis elapsis egerit ad populorum bonum religiosum et sociale.

Eodem anno condita est "*L'association de la presse mariale française*", ad promovendum cultum marianum in Gallia. Optime intellegens quem fructum folia periodica huius generis praesertim in Austria et Germania ferrent, P. Brucker condidit pro Gallia "*Correspondance mariale*", qua ephemeride certiores reddere voluit sacerdotes de omnibus ad cultum B. V. Mariae pertinentibus; de quo opere multi ipsum laudabant eique animum inciebant; et tamen ipse editor post aliquod

tempus fateri debuit finem propositum non attingi posse ideoque opus cessare debere.

Bello innox finito iuvenes christianos utriusque sexus iterum ad vexillum marianum vocavit opusculo "*Le véritable esprit des congrégations mariales*", et altero pro puellis et virginibus "*Manuel diocésain des Enfants de Marie*".

Ingravescente aetate et infirmitate usus pennae difficilior evasit octogenario ideoque dilectis suis congregationibus et congregatis in adiutorium venit frequentibus orationibus, donec coelorum regina ad cuius honorem et gloriam tanto eum fervore et amore laboraverat ad se vocavit hunc servum bonum et fidelem.

Methodus Vitae Christiano-Marianae

ex legibus Sodalium formata

et usui quotidiano accommodata

pro omni aetate, conditione et statu. (I)

II.

Missam lege, vel audi reverenter, attente.

Reverenter, nempe quia sancta sancte agenda sunt. Componere te ad Christi Domini in horto se Patri sacrificantis exemplum: intueri! Ah! sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat, ut orantis modestia exterior devotionem animi et significaret, et adiuveret. Similem a te fides postulat, et professio fidei: vae! si Cain malis, quam Abel esse!

Attente, volo dicere cum reflexione saltem ad quinque partes, ut per interiecta pia suspiria mentis effusio coerceatur, et phantasiae licentia saepius revocata in viam, paulatim fraeno assuescat.

Ad Confiteor dic cum publicano: DEus, optime DEus, propitius esto mihi peccatori, confitenti tibi in oculis coeli, et terrae!... dolenti propter te!... deprecanti per omnes sanctos!...

Ad offertorium, impone Patenae cor, et dic cum Davide: DEus, cor contritum dolore serio, et humilia tum pudore maximo, ne despicias!...

Ad utramque elevationem valeat Confessio Apostoli: Tu es Christus Filius Dei vivi! credo Domine! adiuva incredulitatem meam!... Ac deinde: Sit sanguis tuus, obscuro super me in salutem, et cum veneris iudicare, noli me condemnare!...

Ad Pater Noster septem dona Spiritus Sancti pete, aut per synopsis cum Regio Propheta orans dic: cor mundum crea in me DEus, et Spiritum rectum innova! Spiritum Sanctum ne auferas! Spiritu principali confirma me!...

Ad sumptionem dic avide: Veni Domine Iesu! ingredere in hanc animam! posside me! quantus sum, tuus sum! tuus aeternum sim!...

Facillima praxis est, et quae preces vocales, quibus plerique sub Missa vacant, nihil turbat, sed perficit: utere! ita Benedictio Dei Omnipotentis Patris, et Filii, et Spiritus sancti descendet super te, et super negotia tua, et super familiam tuam, et manebit semper.

III.

Ora quiete, cunctanter.

Quiete, hoc est, in loco, in quo nihil mentem turbat, aut distrahit, et in tempore, quo nihil urget, ut

(1) V. E. Neumayr, S. J., "*Idea cultus mariani sodalitatibus proprii*" ed. 2, Monast. S. Galli, 1754.

festines. Turba hominum, et turba negotiorum sic orationem inficiunt, et carpunt, uti muscae dulciaria. Experiuntur, qui sive coronam Marianam, sive Horas Canonicas ad noctem differunt, aut sub dio recitant: labia mussitant laudem DEI, cor illis in lecto, istis ubique est: utrique ferunt onus sine commodo, et ex labore poenam merentur forte saepius, quam proemium.

Cunctanter. Qui orat, negotium grave tractat: tractet graviter etiam. Fluvius quamdiu intra limites alvei constrictus placide fluit, limpidas aquas trahit: cum evagatur factus rapidior, limum et sordes colligit. Iuvat horarum psalmos, aut rosarii decades interpolare suspiriis, per quae animus revocetur in se, si exerravit, aut iterum incalescat, si friguit. Oratio elevatio est: quem carnis pondus depressit, resumpto spiritu rursus evolet, ut decerpere ramum olivae possit, qui orationis est fructus. Sunt, qui post quamvis decadem renovato fervore dicunt: «*Domine, da mihi spiritum devotionis!*» Bona est praxis, et ad hunc modum variari suspiria poterunt.

Sed tibi non placet haec industria, quia festinas et gaudes, si consuetas preces, cito absolveris, tamquam inutili, ac molesto labore defunctus. Vah! error perniciosus! corrige iudicium, bone vir, et plures aestima orationis negotium: non aliter melius omnibus caeteris negotiis consules: nec datur industria, quae certius orationem, quam ipsius orationis aestimatio perficit.

CONGREGATIO EXEMPLARIS

Amplissimam et accuratissimam rationem reddit *C. virginum* «*Ianua coeli*» ad residentiam S. Stanislai in urbe VIENNA (Austriae).

Numerabantur a. 1926 sodales 213 in urbe, 17 extra urbem. Indicantur omnium sodalium officii munera et conditiones; collegia («*organisationes laboris*») et associationes politicae, quibus nomen dederunt; quot et quanam ephemerides et folia periodica ab ipsis et earum familiis leguntur (ex. gr. plus quam 140 folia mariana, 650 alia folia catholica et ephemerides cath.). 430 sodales collaborant 60 unionibus et operibus catholicis. Exercitia spiritalia egerunt 6 sodales per 8 dies, 2 per 6 dies, 40 per 5 dies, 48 per 3 dies etc.

SECTIONES habent 1. *S. Caeciliae* (41 sociae) ob pulcherrimum cantum per totam urbem celeberrima; non solum in *C.*, sed etiam in ecclesia nostra et aliena, et aliquoties per annum in nosocomio cantant.

2. *Eucharisticam* (79 sociae), cui incumbit: communicare saltem semel in hebdomada, nomen dare apostolati orationis, visitare Ss. Sacramentum cotidie, etc. In ecclesia nostra 95 congregantistae 471 horas adorationis celebrabant, partim ad excitandas vocationes sacerdotales. Haec sectio etiam praeparat infantes ad primam communionem eosque saepe vestibus ...donat.

3. *S. Marthae* (29 sociae), quae colligit eleemosynas ad portas ecclesiae vel aulae, ubi a PP. nostris orationes publicae fiunt, 7200 horas impendebant laboribus pro pauperibus, missionariis.

4. *Missionum* (47 sociae), quae magnam copiam indumentorum sacrorum confecerunt.

Ex aliis OPERIBUS CARITATIS *Cis.* memoria digna sunt haec: 1350 visitationes infirmorum, 1177 vis. pauperum; distributio foliorum cath. ad portas eccl. 359 diebus; oboli ad sustentandos pauperes, clericos...; 1920

visitationes 640 familiarum, ut eas allicerent ad frequentandas «*missiones populares*», devotionem marialem, missam; 161 visitationes mercatorum donorum pro pauperibus petendorum causa, quae dona 134 sodales egentibus attulerunt. Ad festa Natalitia amplis donis (1100 indumentis et linteis, praeterea ludis, escis, pecuniis...) afficiebant 88 viros, 98 mulieres, 105 pueros, 115 puellas.

Neminem fugit, quantum fervorem, animum apostolicum, spiritum abnegationis veramque caritatem haec opera tam in direttore quam in sodalibus supponant, postulent, promoveant.

QUAEDAM SINT PARTES CONGREGATIONIS IN EDUCANDA IUVENTUTE?

Mariana cohors electa est: cohors iuvenum mediocritatem superantium, ad alta aspirantium. Iam ut isti iuvenes praesertim, in vita morali plus valeant et altiorum educationem accipiant, id sibi *C.* ut finem proponit. Considerandum est, qua ratione *C.* finem istum assequatur?

Et primum quidem *C.* sui proprii *finis excelsi* participem reddit iuvenem eique finem istum ut vitae spiritum facit. Finis vero iste altissimus est, qui excogitari potest; in *C.*is enim vexillo niveo litteris aureis scripta, videmus haec duo verba: *Sanctificatio sui! Apostolatus!* Quis est ille iuvenis, qui per se statuatur, ut plus sit sodalibus suis et plus faciat, ut ad apicem perfectionis christianae tendat et tamquam apostolus etiam alios ad eandem altitudinem evehat? Et tamen sodalis ad omnia ista vocatum se sentit, *C.* enim recipit eum in alas suas et portat in tales altitudines, de quibus antea ne cogitare quidem ausus est.

At non est timendum sodali iuveni, ut ex altitudine ideali fractis alis iterum in pulverem quotidianae vilitatis deiciatur? Minime; sustinet enim eum in alto *C.*is robur ingens: *spiritus* ut aiunt *societatis*, vitae finisque communicatio cum aliis. Mali tanta est vis in nos si nos solos et in tenebris collocatos reperit. At sodalis quantam virtutem haurit perpendendo se non solum tendere ad ista altissima, immo vero mille et mille iuvenes sibi similes idem quaerere et isto studio communi etiam se trahi, tueri et in altum rapi conspiciat! Quantopere elevatur sodalis cogitando se in societatem nobilium, fortium et invictorum animorum receptum esse! Estne possibile iuvenem diu vixisse in isto aere puriore, quin etiam ipse perfecte sanus efficiatur?

Si tamen pestifera mediocritas totam *C.*em invadere inciperet, si periculum tepiditatis toti *C.*is corpori immineret, est adhuc in *C.*e virtus quaedam tertia, quae totius sodalitatis animus est, ex quo vita nova influere potest in membra corruptioni obnoxia. Et ista virtus *auctoritas* est, cuius gradus supremus in praeside residet. Congregatio finis obtinendi certissimum pignus tenet in virtute auctoritatis. Quam fortis et saluber debet esse influxus auctoritatis in *C.*em si ista recte operatur, si praeses in magistratum, iste iterum in reliquos sodales et isti in alterutrum influxum exercent. Magna est virtus unanimis, directionis; ista facit *C.*m societatem apte dispositam, vividam, in ista continetur arcanum virtutis eiusdem mirabilis.

Finis excelsus, spiritus societatis, virtus auctoritatis: ista sunt media, quae offeruntur consideranti, quo pacto *C.* finem suum assequatur.

At omnia ista, quae hucusque diximus, non explicant plene et perfecte effectum *C.*is finis enim supernaturalis, in quem tendit, virtutem supernaturalem requirit. Virtutis istius copiosus, superabundantem fontem

praebet C. cultu eximio et excellenti B. M. Virginis, quo sodales suos imbuere conatur. Sodalis in B. Virgine non tantum purissimum et perfectissimum exemplar contemplatur, verum etiam piam et benignam Matrem, quae uberrimas gratias implorando possibile reddit ei assequi finem C. is excelsum. Tener iste et filialis amor in B. Virgine procul pellit a spiritu Congregationis omnem rigorem; omnes enim eandem bonam Matrem diligunt et omnes se ipsius filios sentiunt. Procul est etiam a C. e omnis timor servilis; congreganistam enim erga magistratum et Praesidem obedientem facit honor et amor in B. Virgine, et quidem amor fortis, plena spiritus sacrificii, et liberalis. Iste amor fortis efficit sodalem equitem B. M. Virginis, iste reddit eum parem ad magna illa opera exsequenda, de quibus nobis historia C. is tam pulchra narrare potest.

C. is magnum momentum in educanda inventute elucet ex eo, quod iuvenum optimos erudit ad finem celissimum mediis efficacissimis.

MAXIMILIANUS VELICS S. I.
(Prov. Hungar.)

BREVIS EXHORTATIO DE SS. SACRAMENTO.

I.

Infirmus 38 annorum: solus, absque parentibus, amicis qui eum adiuverant, consolarentur. Solitudo orphanus, infirmi, captivi...

Solitudo Captivi in tabernaculo: qui, quot eum visitant, consolantur?

Saltem sodales eum adeant cotidie: audiendo missam, per diem.

Caros nostros multis cum expensis pecuniae, temporis visitamus; multa invicem narranda corde gerimus. Cur non ita cum Domino agimus?

Parum temporis opus est.

II.

S. Litterae bis nobis referunt de lacrymis Christi: super mortuum Lazarum, et urbem impoeritentem Ierusalem. Piis legendis traditur, angelum pretiosissimas lacrymas in phialam auream collegisse coelumque versus portasse. Quod cum vidisset diabolus, opinans angelum animas in paradysum comitari, maximo impetu in angelum irruit, ut aliquae lacrymae in terram caderent, diabolus vero furore agitatus, in eremo arenam turbulento ventu agitare? In illo vero loco montis, ubi tres lacrymae ceciderant, statim excrescebant pulcherrimi flores albi, viridi, rubri coloris, quibus significantur fides, spes, caritas.

Mons, ubi ceciderunt non solum guttae lacrymarum, sed sanguinis Christi, mons Calvariae est quem ubique in ecclesiis nostris habemus, ubi sacrificium missae offertur quo fovetur et florent virtutes theologiae...

Sex CC. urbis Altoona, Pennsilv. multum confidunt ad conservandam et amplificandam domum, cui nomen est "Casa Regia", quaeque puellis operariis aliunde venientibus locum tenere debet quantum fieri potest, domus paternae.

Quid significant numisma, taenia, diploma

1. Numisma.

1) Numisma erga te fungi debet fere eodem munere quo Angelus Custos: hortetur, protegat, consoletur.

2) Numisma est signum distinctivum quo ut filius Mariae, agnosceris et etiam iudicaris a Deo, B. Virgine hominibus, diabolo.

3) Vel: est signum divinae bonitatis, auxilii Mariae Matris, defensionis corporis et animae.

2. Taenia

1) Significat unionem cum Coelorum Regina, intimam, filialem, perpetuam.

2) Est signum vinculi quot nectis inter te et Christum: te ipsum sanctificando inter te et proximos: apostolatam exercendo; utrumque B. V. duce et magistra.

3. Diploma.

1) Diplomate accipis litteras patentes, quibus filius B. V. declararis; litterae hae ornae imagine D. Matris monstrant tibi exemplum quod imitandum; litterae aptissimae ad coelos aperiendos sunt.

2) Diploma significat consecrationis bona stabilia, praemia perpetua; taenia intimam consecrationis pulchritudinem; numisma consecrationis firmitatem, perpetuitatem.

NUNTII BREVIORES

Virgines sodalitates ad eccl. S. Francisci Xav., Cincinnati, Ohio, tempore quadragesimae sedulo incubebant ad colligendas elemosinas imprimis a se ipsis (sacrificia abnegationis propriae), ut "bursam", condere valeant ad sustentandum novitium S. I. Mox pecuniam necessariam 8000 doll. in unum coadunatam habebunt.

D. Sebastianus Leme, Archiep.-Coadiutor dioec. Rio de Janeiro, precibus sodalium acquiescens, in templo nostro numisma praesidis honorarii C. is N. D. de Victoria solemniter modo accipere dignatus est.

Quarta die Dominica mensis maii novem CC. virorum urbis Coloniae in GERMANIA numerosissimae conventum commune et publicum fecerunt hora nona p. m. ad statum B. Virginis catholice a multo tempore carissimam. Pater ex O. F. M. animos vehementer commovebat ad fidelitatem in strenuo servitio mariano. Non modice tangebant omnes renovatio consecrationis sollemniter, gravis, fortis, centenis facibus lampadibusque colucentibus.

Eodem tempore et fere modo, 250 virorum Sodales Francofurtenses B. Virgine venerantes Reginam consalutabant. Ipsi quoque aucto fervore ab hoc conventu nocturno ut lumina fidei apostolatam suam exercent, mediis in tenebris magnae urbis.

Vix ad sedem suam evectus, Princeps-Episcopus Secoviensis, Dr. Ferd. Pawlikowski, die 30. V. conventui C. is SACERDOTUM in urbe Graz interesse et orationem facere cordi habuit. Ipse ab adolescentia iam sodalis marianus, maxima consolatione se affici dixit si sacerdotem congreganistam inveniatur, nam C. is vadem et maximum praesidium esse puritatis et successus sacerdotalis.

Editor: Albertus Boegle S. I.
Superiorum permissu.

Romae-Ex Typographia Campitelli - Via Orazio Coclitae 50-A.